

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Dōdekaphrēton, Sive Theologia Prophetica, Ex Vatisbus
XII. Minoribus Secundum Seriem Articulorum Fidei**

Majus, Johann Heinrich

Giessæ Hassorum, Anno MDCCIII

VD18 11197021

Locus XXII. De Testamentis Et Foederibus Divinis.

urn:nbn:de:gbv:45:1-17399

ribus piscis servide & fide plenus oravit; fieri etiam potest & solet externa voce, exemplo ejusdem, קָרָא אֶל־יְהוָה clamavit ad Dominum. Jon. IV, 2. Non tamen sola voce sine interiore cordis affectu fiat, s. ex opere operato, aut corde hypocritico, vel impuro, Hos. VII, 14. Mich. III, 4. oratio nostra profluat, quæ nullam exauditionem sed pœnam potius expectat; sed Christi pro nobis intercedentis Zachar. Fundamen-
III, 2. merito & promissionibus divinis fide nitatur, Hos. XII, 7. Mich. tum.
VII, 7. Nah. I, 7. Habac. II, 3. Sicque de precum exauditione cer-
ti esse possumus. Hos. II, 23. Habac. II, 4. Orationum genera, secun-
dum Apostolum 1. Tim. 2. quatuor sunt, quorum vestigia quoque in
Prophetis occurunt. (1.) *Deprecatio*, δέησις, est oratio mala immis-
sa aut imminentia averti desiderans. Sic Israëlitæ in adversis tempo-
ribus ad Dominum clamare dicuntur, Joël I, 14.. Talis etiam erat Jo-
næ deprecatio, II, 2. ss. Ad quam se pii mutuo exhortantur, Hos.
VI, 1. Zach. VIII, 2 f. 22. Deusque jubet, Mal. I, 9. (2.) *Obsecratio*,
προσευχή, ad bona corporalia, s. spiritualia impetranda, Hos. XIV, 3.
Accipe bonum. conf. 5. 6. 7. 8. (3.) *Intercessio*, Joël II, 17. quæ mul-
tum ponderis apud Deum habet, si à fidelibus fiat. Amos VII, 2. 3.
5. 6. (4.) *Gratiarum actio*, ἐνχαράσια, גַּשְׁלָמָה Hos. XIV, 3. Jon. II,
10. Nah. I, 15. Preces omni in loco fieri possunt, non tantum Hie- Adjuncta,
rosolymis & in templo, exemplo Jonæ, qui ex visceribus piscis ora-
vit, II, 3. IV, 2.

LOCUS. XXII.

DE

TESTAMENTIS ET FOEDERIBUS
DIVINIS.

Dispositio divina circa Salutis media, cultum & formam Regimi- Etymolog.
nis in Ecclesia, *Testamentum* vulgo appellatur, Hebr. בְּרִית à ver- & Homo-
bo ברה elegit, selegit, declaratque adeò. *Berith* vi. vocis rem, quam duo nymia.
elidunt, ut ad eam se certis conditionibus obstringant, sive *pactum*
aut *fædus*, συνθήκη, ceu Aquila & Symmachus expresserunt, vel,
ut LXX. & N. T. scriptores διαθήκη. Interpres Latin. promiscue
reddidit, modo *pactum*, modo *fædus*, modo *Testamentum*; quæ ta-
men non eadem prorsus sunt. Nobis satis h. l. est, notare quod
Deus

Deus circa salutem hominum cum per modum fœderis , tum per modum Testamenti disposuerit. Duplex esse fœdus constat, operum & Gratiae, vetus & novum , legale & Evangelicum. Utriusque in Prophetis mentio occurrit , & utrumque ex Loco de Lege & Evangelio intelligi quodammodo potest. Dabimus tamen , pro instituti ratione , brevem fœderis gratiae delineationem ex duobus præcipue locis, Zach. IX. 11. & Mal. III. 1. ubi fœdus nominatur ejusque ratio haud obscure indicatur, quod breviter ita describere licebit, si tertium addamus locum Zach. VI. 13. est consilium sive dispositio Dei, ut in sanguine Testamenti dimitterentur vinciti à Satana, Deoq; offensore reconcilientur per Angelum fœderis, Dominum Templi, Salvatorem, sive Messiam, & pacem consequerentur. Ejusigitur auctor solus Deus est, qui sola impulsus gratia sua , & sponsione Christi, Principis Pacis, vel meritoria. Angeli fœderis intercedente, fœdus pepigit. Imo Zach. VI. 13. liquet, consilium vel pactum inter Patrem & Filium intercessisse de liberandis vincitis , cui innititur pactum, quod Deus cum lapsis hominibus fecit. Hujus dicti brevem analysin ac paraphrasin vide in H. Witsū Oeconom. Fœd. Dei cum homin. Lib. I. Cap. I. §. 7. In hoc fœdus omnes homines assumti sunt , quia omnes vinciti omnesque liberandi erant; sed qui Pacem consequi volunt & reconciliationem, à Christo sponsore & Mediatore partam , credant necesse est, cum fidem à fœderatis suis stipuletur Deus & justi fide sua vivant. Bona legata spiritualia & cœlestia Pacis vocabulo comprehenduntur , & aliunde intelliguntur. Innuuntur etiam generatim fœderali formula: *Ero eis in Deum, & ipsi erunt populus meus, filii Dei vivi,* Hos. II, 1. 25. Nec temporalia bona excluduntur , in primis in Vet. Test. Hos. II, 20. Finis procul dubio gloria Dei est , ex immensa gratia fœdus gratiae in laudem δέξις τῆς χαίρετος αὐλῆς (Eph. I, 6.) pangentis cum lapsis, in eorum salutem & pacem æternam. Vid. Colleg. MS. Dn. Præsid. de Oeconom. Tempor. Cap. VI,

• 91 (5) •
LOCUS XXIII.

DE

SACRAMENTIS UTRIUSQUE
TESTAMENTI.

§. I.

Utrumque Testamentum sua habuit Sacra menta , tanquam sigilla gratiæ fœderalis. Sunt autem ea duo & duplia ; vel *initiationis*, quibus in fœdus homo cum Deo recipitur : vel *confirmationis*, quibus fœdus istud ex hominis parte continuatur. In Vet. Test. ad primum *circumcisio*, ad secundum *agnus Paschalis* spectabat. De quibus ex occasione Legis Ceremonialis nonnulla diximus. Ea abroganda fuisse, quando fœdus novum confirmatum & consecratum est sanguine Mediatoris ipsius, non typico , uti Vet. Test. sponte sequitur.

§. II. In Nov. Test. Sacramentum initiationis est *Baptismus*, Causa efficacis gratiæ fons inexhaustus , ab ipso Deo & Salvatore nostro apertus , qui Tempus institutum de domo Domini egreditur , Joël III, (IV.) 18. Quod tempore N. Test. factum , ut ex Zacharia XIII, 1. liquet. *In die illo erit fons apertus.* Dies ille apud Prophetas tempus Nov. Test. denotat , quod hoc ad Vet. Test. collatum ratione perspicuitatis sit ut dies , & illud ut nox , sicut Apostolus Rom. 13, 12. innuit , tum enim Sol justitiæ ortus est radiisque illustribus se patefecit, Malach. IV, 2. Requiritur autem ad Baptismum aqua naturalis , & actus ablendi , qui vel immergendo vel aspergendo fieri potest. Hinc Joël III, 18. quem locum B. Hieronymus Tom. II. fol. 147. de Baptismo explicat , aquarum & fontis fit mentione , ut & Zach. XIII, 1. Non solam autem aquam sed Spiritum S, quoque in Baptismo dari & effundi , ex coll. Joël III, 1. cum v. 18. & Zach. XII, 10. cum cap XIII, 1. colligi potest. Inde Paulus Tit. III, 5. 6. *lavacrum regenerationis & renovationis Spiritus S. quem Deus effudit super nos copiose*, appellat , verbis , ut videtur , desumitis ex his ipsis Prophetarum locis. *Forma* etiam hinc Baptismi colligitur , efficiturque , quod non sit aqua nuda , sed Spiritus gratiæ conjunctus , datus collatusque , eum in modum , qui in institutione Novo Testamento reservanda , exprimitur. Hæc Baptismi gratia ad omnes homines carnaliter genitos , nec adultiores solum , verum etiam infantes pertinet.

L

Materia.

Forma.

Subjectum.

